

Hoofdstuk 4. Overige gedragingen die leiden tot een verlaging

Artikel 12. Tekortschietend besef van verantwoordelijkheid

1. Een verlaging wegens tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan als bedoeld in artikel 18, tweede lid, van de Participatiewet wordt afgestemd op de hoogte van het benadelingsbedrag.
2. Er is sprake van onverantwoord snelle intering op vermogen als vanaf het moment waarop de belanghebbende redelijkerwijs kon weten dat hij op bijstand zal zijn aangewezen, het vermogen daalt tot onder de grens van het vrij te laten vermogen (artikel 34, lid 2, onder b en lid 3, Participatiewet) als gevolg van een uitgavenpatroon van meer dan anderhalf maal de voor de belanghebbende van toepassing zijnde bijstandsnorm per maand inclusief vakantietoeslag.
3. De verlaging wordt vastgesteld op:
 - o a. 10 procent van de bijstandsnorm gedurende drie maanden bij een benadelingsbedrag tot € 3000;
 - o b. 10 procent van de bijstandsnorm gedurende zes maanden bij een benadelingsbedrag vanaf € 3.000 tot €7500;
 - o c. 20 procent van de bijstandsnorm gedurende zes maanden bij een benadelingsbedrag vanaf €7.500 tot €25.000;
 - o d. 20 procent van de bijstandsnorm gedurende twaalf maanden bij een benadelingsbedrag van € 25.000 of meer.

4. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid verlaagt het college de uitkering met 100% van de bijstandsnorm gedurende een maand, indien belanghebbende tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan heeft getoond doordat hij direct voorafgaand aan een uitkeringsaanvraag door eigen schuld of toedoen geen inkomsten uit arbeid in dienstbetrekking of inkomsten uit eigen bedrijf heeft.

Artikel 12. Tekortschietend besef van verantwoordelijkheid

Aan de Participatiewet ligt het beginsel ten grondslag dat iedereen in eerste instantie in zijn eigen bestaan (skosten) dient te voorzien. Pas wanneer dat niet mogelijk is, kan men een beroep doen op bijstand. Hoofregel is dus dat iedereen alles zal moeten doen en nalaten om een beroep op bijstand te voorkomen. Leidt een gedraging ertoe dat belanghebbende eerder, langer of voor een hoger bedrag is aangewezen op bijstand, dan is veelal sprake van een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan. Hiervan is in ieder geval sprake bij de volgende gedragingen (als die er toe leiden dat belanghebbende eerder, langer of voor een hoger bedrag is aangewezen op bijstand):

- het te snel interen van vermogen;
- het door eigen schuld verliezen van het recht op een uitkering;
- het door eigen schuld te laat aanvragen van een voorliggende voorziening.

Op grond van artikel 12 van deze verordening kan een verlaging worden opgelegd wegens het betonen van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan. De ernst van de gedraging komt tot uitdrukking in de hoogte van het benadelingsbedrag. Dat is in dit geval de uitkering waarop eerder, langer of tot een hoger bedrag een beroep wordt gedaan.

In het vierde lid is bepaald dat de uitkering gedurende één maand met 100 procent wordt verlaagd als de belanghebbenden door eigen schuld of toedoen zijn werk (in dienstbetrekking of als zelfstandige) niet heeft behouden.